

Lille Emily fem uker gammel «til rors» på Færderens eldste båt, «Erna Signe». Pappa Peter Ennals mener nok at tidlig skal jenta krøkes for god skipper å bli.

Færderens yngste deltaker seilte 12m

Stemningen var stor om bord i 12-meteren «Erna Signe» - den eldste blant de klassiske trebåtene - da den rundet Hollenderbøya i løksekund-meters vind med Færderseilasens yngste mannskap om bord. Lille Emily på fem uker satt på pappas fang i cockpit og var såre fornøyd. Om begeistringaen for å runde bøya som nummer fire var like stor for den nyfødte som for pappa Peter Ennals og den nybakte reders Bernt Rognlien skal være usagt. Men den lille gurglet i hvertfall fornøyd over slag i riggen med klyver og jager og lyden av vinsjer og lensestakket idet båten gikk over stag og rundet bøya. Med 12 ungdommer som livlig mannskap; var jubel, stemning og lydnivå på topp hele veien.

-Ikke et kny har det vært i lille Emily under hele seilasen, bortsett fra timen vi lå for anker i Drøbak-sundet. Da ville hun opp og være med. Hun får nok dette med seilingen inn med morsmelken, forteller en fornøyd mamma Marianne Berset som var fritatt for vakt på kverner og vinsjer og sto for ammingen om bord. Lite ante Færderens yngste deltaker om at hun seilte en av de eldste båtene i årets regatta. «Erna Signe» ble bygget i 1911, og vant OL-sølv allerede i 1912.

Men alt er ikke bare seiling i livet til Peter heller. Idet vi går avbørde, roper han: --Ikke glem midnatts fotballkampen på Lyngør under trebåtregattaen i sommer!

Av Nina Wego (tekst og foto)

Kongens gutter

—Bilde! Bilde! Fliepen satt løst da Kongens glade gutter feiret seieren med gode seilervenner, i blå caps Børre Hekk Paulsen, i hvit t-skjorte Lars Erik Heibek og med hippiehår, Kjell Arne Myrann. —Uten trimmetipsene i siste Seilas ville vi ikke klart det...yeah right.

La inn protest på Drøbaksundet

«Joggi-Joggi», Dufour 44, LYS 35>>

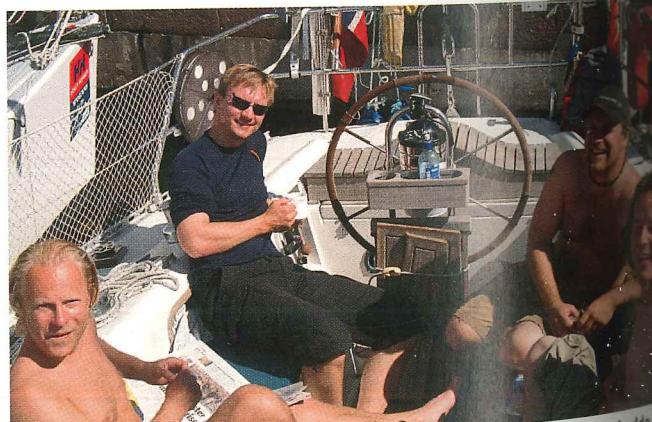
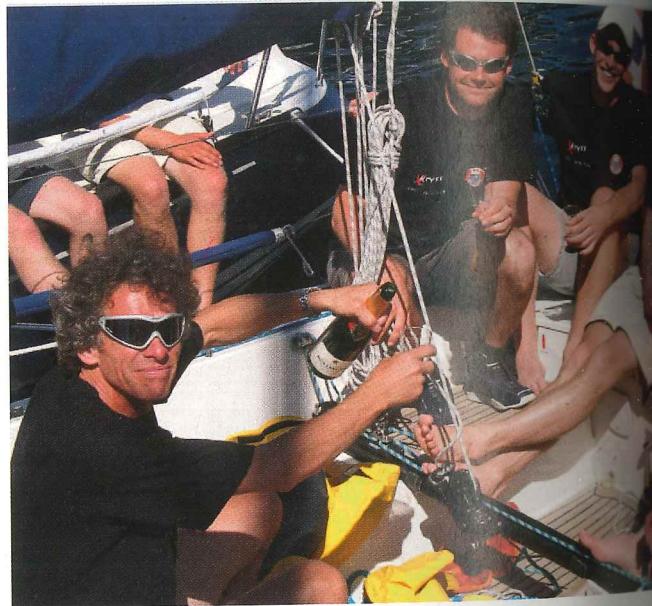
Etter 26 timers seilas var endelig de 12 trondhjemssjentene i mål, med en åtte timers slow motion sightseeing i Drøbaksundet som forklaring.

—Vi la inn en protest på Drøbaksundet, på regel 2: Om god sportsånd, sier Anne Mette Larsen munert.

—Vi bryr oss ikke om plasseringen, vi fikk båten fredag og har seilt den bra både i mye og lite vind. Og stemningen om bord har vært topp. Å bryte har aldri vært aktuelt. Vi er da tross alt fra Trondhjem – vi bryter aldri!

At det har vært en ren jentebåt, har vakt en viss oppmerksomhet, forteller Anne Mette.

—Vi har hørt flere si: Der er jentebåten! Og noen har ropt til oss og spurta om det bare er jenter i båten. Da har vi svart: Jøss, er dere bare gutter?

Skipper Martin Villard (til v), Ragnvald Kjuus, Jan Villard og Stein Bondevik hadde stått opp og nøt morgenkaffen da Seilas stakk innom i 10-tiden lørdag.

Først til havn

«Indianer'n», Sweden Yachts 34

Med båten fortøyd innerst ved bygga kan man lett anta at det er en vinner man har foran seg. Den gang ei: —Det er riktig at vi var først i havn, bekrefter skipper Martin Villard. —Men det er fordi vi brot. Da de like etter kl. 02 kastet ut dreggen i to knops motstand for tredje gang like nord for Drøbak var det slutt på tålmodigheten. —Det var for øvrig morsomt å se at vi trakk fra feltet med dreggen ute. Båtene bak oss drev bakover...